

saa troer jeg umulig, man kan opretholde disse Paragrapher, som de her staae. Jeg troer dernæst, at hvor farvelige Fordringer man end maatte stille til en Lov som denne, saa gaaer det dog ikke an at henvise til Vedtægten og ikke optage i selve Loven de Bestemmelser, som vedrøre Tiden, inden hvilken Mars-Overslaget skulde afgives. Der er ikke et Ord derom. Der er heller Intet om, hvorledes overhovedet Budgettet, med en Beregning over de forskjellige Grene af den communale Virksomhed, skal affattes. Der er heller ikke nogen Bestemmelse om, til hvilken Tid Klager over Ligninger skulle indgives, saaledes som den findes i Communalloven for Landet. Nu er Forholdet det, at Enhver kan klage i ubestemt Tid, hvilket naturligtvis er i høieste Grad forderveligt. Der er heller ingen Bestemmelse om Tiden for Oprævning af Skatter. Jeg troer, at man i Communerne lidt efter lidt er kommen til at ansee Qvartalsoprævning for det Rigtige. For Landets Vedkommende — og jeg beklager det — er der foreslaaet halvaarlige Oprævninger, som i mange Henseender ere uheldige for Communens Beboere, der, idet de have betydelige Skatter i alle Retninger at udrede, sætte stor Priis paa, at Byrden fordeles paa fire Qvartaler istedetfor at betales halvaarsviis. Ligeledes mangler der Bestemmelser om, naar Regnskabet skal aflægges. Der er ikke engang sagt, om Regnskabsaaret begynder den 1ste Januar eller den 1ste April. Der er heller ikke sagt, naar Regnskabet skal aflægges, naar Revisionen og Decisionen skulle være færdig; der maa dog gives nøjagtige og bestemte Regler for alt dette i en Lov, der overhovedet skal behandle de communale Anliggender med nogenlunde Bestemthed. Der er kun sagt, at inden hvert Mars 30te September indsendes til Indenrigsministeriet Regnskabet for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og Decision; men hvorledes kan man indsende det den 30te September? Kun naar det er ordnet saaledes, at der er paalagt de forskjellige Myndigheder at være færdige i rette Tid; thi hvem skal ellers Ansvaaret paahvile, naar Regnskabet ikke indkommer inden den 30te September? Med Hensyn til Decisionen af Regnskaberne skal

jeg kun bemærke, at jeg ikke veed, om det er Noget, der fastholdes, at det skal være Borgerrepræsentationen, der afgiver Decisionen. Jeg antager, at man har taget en Bestemmelse fra den kjøbenhavnske Lov til Mønster, men Forholdet er vistnok noget anderledes i Kjøbstæderne end i Kjøbenhavn. Efterhaanden findes der overalt Ræmner. Dersom Communalbestyrelsen skal tage Bestemmelsen om Budgettet, er det vist ogsaa i sin Orden, at Decisionen henlægges til den. Jeg lægger ikke stor Vægt herpaa, men hele Systemet, som det her foreligger, tillader neppe at benytte en Gjenganger fra de kjøbenhavnske Forhold. I § 7 er der en enkelt Bestemmelse, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Der staaer: „Funder Ministeriet ved Regnskabs Gjenmehyn, at Communalbestyrelsen har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller i andre Maader har overstredet sin Myndighed, paaligger det Communalbestyrelsen at omgjøre de paagjældende Beslutninger.“ Ja, men det er vist ofte tænkeligt, at Beslutningen er af den Natur, at den ikke kan omgjøres, saa at en saadan kategoriisk Bestemmelse, at en Beslutning skal omgjøres, forekommer mig at være urigtig.

Der er et Spørgsmaal, som ikke er blevet berørt i denne Lov, og som jeg lægger ikke ringe Vægt paa. Det er med Hensyn til Ansættelsen og Afstedigelsen af de forskjellige Betjente i Communerne; jeg skal nævne Havnesogder og Politibetjente. De ere hidtil udnævnte blandt udtjente Underofficerer. Jeg siger slet ikke, at der er nogen afgjørende Grund til at fravige, at disse Mænd komme særligt i Betragtning, skjøndt det er en egen Sag, at Communerne i den Henseende skulde beskaffes for at lette Staten en Byrde; men det kan jeg ikke nægte, at, naar man overhovedet vil give Communerne Selbstyrelse, saa kan der ikke være fjerneste Tvivl om, at der maa gives dem en væsentlig Indflydelse paa Valget af disse Bestillingsmænd. Selv om de altsaa skulde tages af bestemte Classer, saa er det i høieste Grad urigtigt, naar man overhovedet vil give communal Frihed og Myndighed, at Communerne skulle bebyrdes med Personer, som man søger at anbringe, som muligen ikke